

[Landbrugsministeren.]

ikke engang, man bør antyde, at der kan være tale om, at det ikke var meningen, at det skulle betales. Selvfølgelig skal det betales tilbage. Det ærede medlem gjorde den bemærkning ud fra en betragtning, som jeg meget godt forstår, at det ville jo svække den mængde af brødkorn, der er tale om at udskrive, dersom vi skal levere 15 000 t til Sverige. Men her vil jeg gøre opmærksom på, at vi jo desværre er i den situation, at selvom vi fik al rugen afleveret, som overhovedet avles her i landet, og vi regner med normal høst, så ville vi alligevel blive nødt til at købe rug i udlandet for at sikre befolkningen det fornødne rugbrød, og enten man tager det, der skal tilbageleveres til Sverige, af det, vi selv avler, umiddelbart efter høsten, eller vi tager det af noget, vi køber fra udlandet, får det ganske den samme virkning.

Så gjorde det ærede medlem nogle bemærkninger til mig i forbindelse med spørgsmålet om prisen på afleveringskornet, der lod mig formode, at det ærede medlem var af den opfattelse, at det i virkeligheden var en forhøjet pris, vi her opererede med. Dette kan jeg ikke erkende. Jeg er gået ud fra den pris, kornet kostede, da vi gennemførte den første kornlov i 1940, og da fik vi en kornlov, som vakte tilfredshed både blandt landmændene og her på den høje rigsdag blandt folk, der ikke repræsenterede landbruget. Man gav tilslutning til denne pris, og man gennemførte den her i rigsdagen. Da jeg nu stod overfor spørgsmålet om at skulle finde ud af, hvad det rimelige grundlag for en kornpris kunne være under de nuværende forhold, så bad jeg statistisk departement om at regne ud for mig, hvad det kostede at dyrke 1 ha med korn i 1940, og så sagde jeg til departementet: vil man prøve at finde ud af med de prisstigninger, som foreligger siden den tid, hvad kornet bør koste i dag — og gennem disse beregninger kom statistisk departement til det resultat, at så skulle foderkornet koste, jeg tror det var 44 kr. 76 øre, d. v. s. rundt regnet 45 kr., og så skulle brødkornet koste ca. 50 kr. Jeg må finde, at den fremgangsmåde, jeg her har anvendt for at finde frem til et rimeligt tal, ikke med rette lader sig kritisere, og jeg har da også den tilfredsstillelse, at landbrugets organisationer, med hvem jeg har drøftet dette forhold, nok kunne have ønsket, at der havde været en lidt højere pris på brødkornet, men man har erkendt fra alle sider indenfor landbrugets organisationer, fra de største til de mindste, at det var et forstandigt

og rimeligt grundlag, som her var lagt, og derfor vil jeg have meget svært ved at gå ind på en afvigelse herfra.

Må jeg endelig sige til det ærede medlem hr. Carl Petersen, der her på talerstolen medbragte en avis, „Information“, hvori der stod refereret et interview, som „Information“s reporter havde haft med direktør Frederiksen ved mejeriernes kontor i Aarhus, og hvoraf det skulle fremgå, at jeg havde truffet en aftale med mejeribrugets i forbindelse med spørgsmålet om den strid, der er opstået mellem priskontrolrådet og mejeribrugets, at dette interview har intet med virkeligheden at gøre, og jeg kan sige til det ærede medlem, at hr. direktør Frederiksen, som jeg gennem en af mine embedsmænd har haft forbindelse med, erklærer, at han ikke kan vedkende sig dette interview. Nu havde det måske været rimeligere, om den pågældende interviewer, når han fik den opfattelse, som han har fået — som han forhåbentlig har fået af interviewet —, så havde benyttet lejligheden til at søge mig i går. Jeg var her i rigsdagen eller i ministeriet hele den udsagnedag. Det fandt den pågældende interviewer ikke anledning til. Om han ikke gjorde det ud fra det synspunkt, at det ikke ville være sandsynligt, at han efter en samtale med mig kunne opretholde det sensationelle i dette interview og det angreb, som det passende kunne give anledning til på mig, det kan jeg naturligvis ikke udtale mig om, det kan jeg ikke vide. Men dersom han skulle have haft sådanne overvejelser, kan jeg kun bekræfte, at så er det klogt af ham, at han ikke har søgt mig, dersom han ønskede at sende sensationen ud uden at få den censureret af de parter, det drejede sig om. Der er intet herom.

Iøvrigt ønsker jeg at gøre et par bemærkninger om det forhold, som også blev nævnt af andre her i går, nemlig en strid, en kedelig strid, der er opstået mellem priskontrolrådet og mejeriforeningerne i Aarhus, en strid, som ikke før har været, og derfor anser jeg det for meget uheldigt, at den så udpræget er gået i hårdknude, som tilfældet er. Hele dette spørgsmåls ordning sorterer iøvrigt ikke under mig, men under min udmærkede kollega, den højtærede handelsminister. Den højtærede handelsminister sammenkaldte i går, hvad jeg synes er påskønnelsesværdigt, repræsentanter for priskontrolrådet og repræsentanter for mejeriforeningerne, og han bad mig om at være tilstede ved denne forhandling, så jeg ved, hvad der er foregået. Denne forhandling endte med, at man ville prøve endnu en